

θρός (=ἐχθρός). Ἀλκμαίων 5 ἐχθρὸν ἄνδρα ῥᾶον φυλάξασθαι ἢ φίλον. || **άνήρ σοφός** (=σοφός). Ἐμπεδοκλῆς 15.1 οὐκ ἂν ἄν ἦ τοιαῦτα σοφὸς φρεσὶ μαντεύσαιο Δημόκριτος 247 ἄνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή. || **θνητὸς άνήρ** (=θνητός). Ἐμπεδοκλῆς 17.26 θνητὸς ἄν ἦ. Πρβλ. ἄνηβος, ἄρρην, κοῦρος, ἄνθρωπος, γυνή.

ἄνθος 1. Ἄνθος, flower, Ξενοφάνης 1.6 ἄνθεος ὀζόμενος 1.11 βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται Ἐμπεδοκλῆς 3.6 μηδέ σέ γ' εὐδόξοιο βιήσεται ἄνθεα τιμῆς
2. Ἄνθος/κόσμημα, flower/ornament, Δημόκριτος 294 γήραος δὲ σωφροσύνη ἄνθεος.

ἀνθρώπειος (τύπ. ἀνθρωπήϊος, συνών. ἀνθρώπινος, ἀνθρωπικός, βρότειος, θνητός, ἀντίθ. θεῖος). Ἀνθρώπινος, human, Ἡράκλειτος 3 εὖρος ποδὸς ἄνθρωπεῖο 78 ἦθος γὰρ ἄνθρωπεῖον 114 οἱ ἄνθρωπεῖοι νόμοι Δημόκριτος 37 ὁ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ αἰρεόμενος τὰ θειότερα αἰρέεται ὁ δὲ τὰ σκήνεος τὰ ἄνθρωπήϊα.

ἀνθρωπικὸς (συνών. ἀνθρώπειος, ἀνθρώπινος, βρότειος, ἀντίθ. δαιμόνιος, θεῖος). Ἀνθρώπινος, human, Φιλόλαος 11 ἐν τοῖς ἄνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις.

ἀνθρώπινος (συνών. ἀνθρώπειος, βρότειος). Ἀνθρώπινος, human, Δημόκριτος 285 ἄνθρωπίνην βιοτὴν Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,13) ἴσα δὲ κυάμων παρήνει ἀπέχεσθαι καθάπερ ἄνθρωπίνων σαρκῶν. || (ἀντίθ. θεῖος, οὐράνιος). Φιλόλαος 6.3 θείαν γὰ καὶ οὐκ ἄνθρωπίνην ἐνδέχεται γνῶσιν 11.4 θείῳ καὶ οὐρανίῳ βίῳ καὶ ἄνθρωπίνῳ ἀρχά. Πρβλ. ἀνδρεῖος, ἀνδρομέος.

ἄνθρωπος. Ἄνθρωπος, man/human being **1.** Φύση/οὐσία καὶ γένεση τοῦ ἀνθρώπου, nature/essence and birth of man, Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος ἐν εὐφρόνῃ φάος ἄπτεται Ἀλκμαίων 2 τοὺς ἄνθρώπους διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι Παρμενίδης 16.2 τὼς νόος ἄνθρώποισι παρίσταται . . . ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἄνθρώποισιν Ἐμπεδοκλῆς 8.4 φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἄνθρώποισιν 105 νόημα . . . κυκλήσεται ἄνθρωποι-

σιν· αἷμα γὰρ ἄνθρωποις περικάρδιόν ἐστι νόημα 106 πρὸς
 παρεὸν γὰρ μῆτις ἀέξεται ἄνθρωποισιν 113 εἰ θνητῶν περι-
 εμι πολυφθερέων ἄνθρωπων Φιλόλαος 13.5 ἐγκέφαλος δὲ
 <σαμαίνει> τὰν ἄνθρωπων ἀρχὰν Ἀναξαγόρας 4.4 καὶ ἄν-
 θρώπους τε συμπαγῆναι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ὅσα ψυχὴν ἔχει
 καὶ τοῖς γε ἄνθρωποισιν εἶναι καὶ πόλεις συνωκημένας καὶ
 ἔργα κατεσκευασμένα Διογένης Α 4 (DK II 52,24) Περὶ ἄνθρω-
 πού φύσεως 6.1 αἱ δὲ φλέβες ἐν τῷ ἄνθρωπῳ ὧδ' ἔχου-
 σιν Δημόκριτος 5 d (τίτλ.) Περὶ φύσεως Β ἢ Περὶ ἄνθρω-
 φύσιος ἢ Περὶ σαρκὸς 32 ἐξέσσονται γὰρ ἄνθρωπος ἐξ ἄν-
 θρώπου 34 ἄνθρωπῳ σμικρῷ κόσμῳ ὄντι 124 ἄνθρω-
 ποι εἷς ἔσται καὶ ἄνθρωπος πάντες 127 ξυόμενοι ἄνθρω-
 ποι ἡδονται 165 ἄνθρωπος ἐστὶν ὁ πάντες ἴδμεν 2. Ὁ
 ἄνθρωπος καὶ ὁ κόσμος, man and the world, Ἡράκλειτος 30
 κόσμον τόνδε οὔτε τις θεῶν οὔτε ἄνθρωπων ἐποίησεν 53 πό-
 λεμος τοὺς μὲν θεοὺς ἔδειξε τοὺς δὲ ἄνθρωπούς 61 θάλασ-
 σα ὕδωρ . . . ἄνθρωποις δὲ ἄποτον καὶ ὀλέθριον Ἐμπε-
 δοκλῆς 26.4 δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα γίνοντ' ἄνθρωποι 111.7
 καίριον αὐχμὸν ἄνθρωποις 130 ἄνθρωποισι προση-
 νῇ Ἀναξαγόρας 9.4 τῶν νῦν ἐόντων χρημάτων ἐν ἄνθρωποις
 Διογένης 4.2 ἄνθρωποι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα 5.15 (ἐπεὶ
 οὐδὲ τῶν ἄνθρωπων ἀλλήλοις) 3. Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ θεῖον,
 man and the divine, Ξενοφάνης 11 ὅσσα παρ' ἄνθρωποι-
 σιν ὀνειδέα 23 εἷς θεὸς ἔν τε θεοῖσι καὶ ἄνθρωποισι
 μέγιστος Ἡράκλειτος 14 τὰ νομιζόμενα κατ' ἄνθρώπους
 μυστήρια Ἐμπεδοκλῆς 128.9 μίσος τοῦτ' ἔσκεν ἐν ἄνθρω-
 ποις μέγιστον 146 ἄνθρωποισιν ἐπιχθονίοισι Φιλόλαος
 15 τοὺς ἄνθρώπους ἐν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι Δη-
 μόκριτος 30 τῶν λογίων ἄνθρωπων ὀλίγοι 166 εἰδωλά τινα
 ἐμπελάζειν τοῖς ἄνθρωποις 175 οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι ἄνθρω-
 ποις διδοῦσι τὰγαθὰ πάντα . . . πλὴν ὁκόσα κακὰ . . . τάδε οὔ
 <τε> πάλαι οὔτε νῦν θεοὶ ἄνθρωποις δωροῦνται 234.1 ὑγι-
 εῖην εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι 4. Ὁ ἄνθρωπος
 καὶ ἡ γνώση, man and knowledge, Ἡράκλειτος 1.1-11 τοῦ δὲ λό-
 γου τοῦδ' ἐόντος αἰεὶ ἀξύνετοι γίνονται ἄνθρωποι . . . τοὺς δὲ
 ἄλλους ἄνθρώπους λανθάνει 27 ἄνθρώπους μένει ἀποθα-

νόντας ἄσσα οὐκ ἔλπονται οὐδὲ δοκέουσιν 56 ἐξηπάτηνται οἱ ἄν-
 θρωποι πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν φανερῶν 87 βλάξ ἄνθρωπος
 ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐπτοῇσθαι φιλεῖ 107 κακοὶ μάρτυρες ἄνθρω-
 ποι σὶν ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα 116 ἄνθρωποι σὶ πασι μέτ-
 εστι γινώσκειν ἐωντοὺς καὶ σωφρονεῖν Ἀλκμαίων 1 περὶ τῶν ἀφα-
 νέων, περὶ τῶν θνητῶν σαφήνειαν μὲν θεοὶ ἔχοντι, ὥς δὲ ἄνθρω-
 ποις τεκμαίρεσθαι 1a ἄνθρωπον γὰρ τῶν ἄλλων διαφέ-
 ρειν ὅτι μόνον ξυνίησι Παρμενίδης 1.27 τήνδ' ὁδὸν (ἥ γὰρ ἀπ'
 ἄνθρωπων ἐκτὸς πάτου ἐστὶν) 19 τοῖς δ' ὄνομ' ἄνθρωποι
 κατέθεντ' ἐπίσημον ἐκάστω Μέλισσος 8(2) ὅσα φασὶν οἱ ἄνθρω-
 ποι εἶναι ἀληθῆ Ἐμπεδοκλῆς 129.6 καί τε δέκ' ἄνθρωπων
 καί τ' εἴκοσιν αἰώνεσσιν 133 μεγίστη πειθοῦς ἄνθρωποι σὶν
 ἀμαξιτὸς Διογένης 5.2 δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἄηρ κα-
 λούμενος ὑπὸ τῶν ἄνθρωπων Δημόκριτος A 151 (DK II
 125,16) μαθητὰς δὲ ἄνθρωπους τῆς βίας ταύτης γεγενημέ-
 ρους 6 γινώσκειν τε χρὴ ἄνθρωπον τῷδε τῷ κανόνι 297
 ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι 5. Ὁ
 ἄνθρωπος καὶ ἡ ἠθική, man and morality, Ἡράκλειτος 5 καθαί-
 ρονται δ' ἄλλω αἵματι μαινόμενοι, οἷον εἴ τις εἰς πηλὸν ἐμβὰς
 πηλῷ ἀπονίζοιτο· μαίνεσθαι δ' ἂν δοκοίη εἴ τις αὐτὸν ἄνθρω-
 πων 24 ἀρηιφάτους θεοὶ τιμῶσι καὶ ἄνθρωποι 102 ἄν-
 θρωποι δὲ ἂ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ἂ δὲ δίκαια 110 ἄνθρω-
 ποις γίνεσθαι ὁκόσα θέλουν οὐκ ἄμεινον 119 ἡθος ἄνθρω-
 πω δαίμων Δημόκριτος 33 ἡ διδαχὴ μεταρυσμοῖ τὸν ἄνθρω-
 πον 40 οὔτε σώμασιν οὔτε χρήμασιν εὐδαιμονοῦσιν ἄνθρω-
 ποι 57 εὐγένεια ἄνθρωπων δὲ ἡ τοῦ ἡθεος εὐτροπία 69
 ἄνθρωποις πασι τούτῳ ἀγαθὸν καὶ ἀληθές. ἡδὺ δὲ ἄλλω
 ἄλλο 107 a ἄξιον ἄνθρωπους ὄντας ἐπ' ἄνθρωπων συμ-
 φοραῖς μὴ γελαῖν 119 ἄνθρωποι τύχης εἰδῶλον ἐπλάσαντο
 πρόφασιν ἰδίας ἀβουλίας 157 καὶ τοὺς πόνοὺς διώκειν, ἀφ' ὧν τὰ
 μεγάλα καὶ λαμπρὰ γίνονται τοῖς ἄνθρωποις 158 νέα ἐφ'
 ἡμέρη φρονέοντες ἄνθρωποι 173 ἄνθρωποι σὶ κακὰ
 ἐξ ἀγαθῶν φύεται 187 ἄνθρωποις ἀρμόδιον ψυχῆς μᾶλλον
 ἢ σώματος λόγον ποιεῖσθαι 189 ἄριστον ἄνθρωπῳ τὸν βίον
 διάγειν ὥς πλεῖστα εὐθυμηθέντι 191.1 ἄνθρωποι σὶ γὰρ εὐ-
 θυμῇ γίνεται μετριότητι τέρψιος καὶ βίου συμμετροίη 191.14 μα-

καριζομένους ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων 203 ἄνθρωποι
τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν 248 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων 253.6-7 συγγινώσκεσθαι δὲ τοὺς ἀνθρώπους οὐκ εὐπετέες 259.3 οὕτω καὶ κατ' ἀνθρώπων 264 μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἐωντοῦ εἰ μέλλει μηδεὶς εἰδήσειν ἢ οἱ πάντες ἄνθρωποι 265.1 τῶν ἡμαρτημένων ἄνθρωποι μεμνέεται μᾶλλον 278.1 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι 278.9 τῷ δὲ δὴ ἀνθρώπῳ νομίζον ἤδη πεποιήται.

ἀνιᾶν (ἀντίθ. εὐθυμεῖν). Προξενῶ λύπη, cause grief, Δημόκριτος 279 ἐν γὰρ τῷ ξυνῷ τὰ τελεύμενα οὐκ ἀνιᾶ ὥσπερ ἰδίῃ. || **ἀνιᾶσθαι** (ἀντίθ. εὐθυμεῖσθαι, ἡδεσθαι). Λυποῦμαι/θλίβομαι, be grieved/distressed, Μέλισσος 7(2) οὔτε ἀλγεῖ οὔτε ἀνιᾶται 7(6) καὶ περὶ τοῦ ἀνιᾶσθαι Ἐμπεδοκλῆς 107 καὶ τούτοις φρονέουσι καὶ ἡδονται ἡδ' ἀνιῶνται Δημόκριτος 189 ὡς πλεῖστα εὐθυμηθέντι καὶ ἐλάχιστα ἀνιηθέντι 278 ἦν τι πάθη, ἀνιᾶται. Πρβλ. ἀλγεῖν, ἀνιαρός.

ἀνιαρός. Δυσάρεστος, distressing, Δημόκριτος 243.4 ἀνιηρὸν καὶ ταλαίπωρον. Πρβλ. ἀνιᾶν.

ἀνιέναι 1. Ἐπιτρέπω, allow, Παρμενίδης 8.14 οὔτε γενέσθαι οὔτ' ὀλλυσθαι ἀνιῇκε Δίκη 2. Ἀφήνομαι/μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ κάνω κάτι, be allowed, Δημόκριτος 179 μὴ πονεῖν παῖδες ἀνιέεντες.

ἀνιερωστί. Δίχως ιερότητα, profane, Ἡράκλειτος 14 τὰ νομιζόμενα κατ' ἀνθρώπους μυστήρια ἀνιερωστί μυεῦνται.

ἄνισος (ἀντίθ. ἴσος). Ἄνισος, unequal, Δημόκριτος 155 τὰς τῶν τμημάτων ἐπιφανείας, ἴσας ἢ ἀνίσους γιγνομένας; ἄνισοι μὲν γὰρ οὔσαι . . . ὁ κῶνος, ἐξ ἴσων συγκείμενος καὶ οὐκ ἀνίσων κύκλων.

ἀνοήμων (συνών. ἀνόητος, ἀσύνητος, ἀντίθ. δαήμων, συνετός). Ἀνόητος/ἀσύνητος, foolish/unwise, Δημόκριτος 197 ἀνοήμονες ὕσμουῦνται τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν 199 ἀνοήμονες